

sidste tre Aar (Frederiksen: Nei, det er en Feiltagelse.) Jeg havde ikke opfattet det rettere; skulle vi indløse Banerne efter Anlægs-kommens Størrelse, saa ville vi jo unegtelig efter min Formening senere komme til at lide noget Tab, men Tabet er ikke et Resultat af disse forskjellige private Transaktioner, men det er et Resultat af de Kontrakter, som det sjællandske Jernbaneselskab har afsluttet med sine Mænd, aldeles uanset, at der har bestaaet noget privat Firma. Dette er Konklusionen. Det kan kun tjene til, at vor Beholdelse falder stærkere paa dette Punkt, men ikke til Illustration af de Andres Sag. Jeg vilde ønske, at den Være, som det sjællandske Jernbaneselskab har taget af disse store Tilfælde, maatte gjøre det saa klogt for Fremtiden, at det selv tog Initiativet, naar de troede, at det var en god Plan at udføre, og ikke gennem saadanne forskjellige Omveie, hvor een Privat kan vinde og en anden kan tabe, skal nødes til at gjøre det Gode. Jeg kan forresten kun sige, at naar vi nu se, at Planen Falster-Volland er ifærd med at kunne blive gennemført — jeg skulde meget ønske, at det kunde ske — saa have vi det Krøbnedske Projekt med Undtagelse af det Væsentlige — Broerne — og et stort Spørgsmaal er det, om man ikke her ved en mere loyal Tilslutning til det Krøbnedske Projekt og nogen Taalmodighed havde faaet gennemført en Jernbaneplan, som kunde have haft langt større Nytte og Betydning end de Stumper, som vi nu have, og Spørgsmaalet er da atter, om man ikke, hvad det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, tror, med nogen Taalmodighed fra Ministerens Side og ved fornøjet Overveelse paa forskjellig Maade kunde have faaet en Jernbane fra Grønningen til Kallundborg, som ogsaa for hele det nordlige Sjælland vilde have haft langt større Betydning end Sidebanen fra Roskilde til Kallundborg.

Indenrigsministeren: Der blev for fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) reist en Anke over, at der er givet Udsigt til en Bane over Ordrup, men jeg tilstaar, at jeg ikke skønner rettere, end at Staten maatte fraskrive sig enhver-

helst Berettigelse til at give nogen som helst Koncession paa en Jernbane udgaaende fra Kjøbenhavn — medmindre det da skulde være til Kongelunden paa Amager, hvorom der da forresten er Projekt — naar den ikke paa en eller anden Maade maatte komme til at berøre det sjællandske Selskabs Stationer; hvilken Bet man end vil gaa, tror jeg, at den Indvending vil kunne gjøres mod en saadan Bane, at den kommer til at konkurrere med de Stationer paa den sjællandske Bane, som ligge Kjøbenhavn nærmest. — Der falder nogle Bemærkninger fra den ærede sidste Valer, som bragte mig i Grindring, at jeg, da jeg sidst havde Ordet, glemte at udtale mig om en Paastand, som findes i den omdelte Skrivelse, nemlig at jeg bitterlig skulde have pleiet Underhandlinger med det sjællandske Selskab. Jeg skal i saa Henseende sige, at Alt, hvad der er passeret mellem det sjællandske Selskab og mig, foreligger i de Skrivelser, jeg har afgivet til det ærede Finantsudvalg. Jeg har ikke talt med noget Menneke af det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse, men Alt er gaaet for sig skriftligt, som de Herrer ville se, og naar det altsaa skulde se ud, som om jeg ikke havde været fuldstændig loyal overfor de Mænd, hvis Projekt jeg ønskede gennemført, da er dette ikke rigtigt. Jeg har tværtimod afvist det sjællandske Selskab, og naar jeg forlangte, at det, forinden jeg ønskede at forhandle med det, skulde sig en Generalforsamlingsbeslutning, saa tror jeg, at man efter den Erfaring, som vi alle havde fra Generalforsamlingen, maa sige, at dette var en Garanti, som ingenlunde kan siges at have været forgjæves. — Jeg for mit Bedkommende maa nedlægge en bestemt Indsigelse mod, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Hage) kalder de Mænd, jeg har forhandlet med, „Kætti og Pletti“ (A. Hage: Nogle af dem!). Ja, jeg tillader ikke, at man bruger saadanne Udtryk om de to Mænd, som oftere ere nævnte, men jeg skal tilføie, at den Mand, som for mig var den væsentligste finantsielle Støtte, Mr. Humphrey Davy, er en Mand, som af mig til enhver Tid skal blive omtalt med den største Respekt baade for sin Karakter og Dygtighed.